

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 iunie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de avocatul Gromovenco Vladimir în numele inculpatului Danuța Victor și inculpatul Tamașciuc Vasile, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriai Bender din 28 mai 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2015, în cauza penală privindu-i pe

Tamașciuc Vasile Vasile, născut la 05 mai 1991, originar și domiciliat în s.Stolniceni, r-nul Hîncești și

Danuța Victor Victor, născut la 08 mai 1992, originar și domiciliat în s.Țîntăreni, r-nul Anenii-Noi.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 29.01.2014 - 28.05.2014;

2. Instanța de apel: 07.10.2014 - 05.02.2015;

3. Instanța de recurs: 08.05.2015 - 16.06.2015.

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriai Bender din 28 mai 2014, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

- Tamașciuc Vasile în baza art.145 alin.(2) lit.a), i), j) Cod penal, cu aplicarea art.82 Cod penal, la 17 ani și 10 luni închisoare, iar în temeiul art.85 Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată total pedeapsa fixată prin sentința Judecătoriai Hîncești din 21 august 2013, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 18 ani închisoare în penitenciar de tip închis;

- Danuța Victor în baza art.145 alin.(2) lit.a), i), j) Cod penal, la 19 ani închisoare în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la Danuța Victor și Tamașciuc Vasile în beneficiul lui Chian Mihail a prejudiciului moral în sumă de 200.000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Tamașciuc Vasile și Danuța Victor, în noaptea de 20 spre 21 septembrie 2013, aflându-se în s.Țîntăreni, r-nul Anenii Noi, ambii fiind în stare de ebrietate alcoolică, de comun acord, acționînd cu intenție directă, în urma relațiilor reciproc ostile apărute între ei și partea vătămată Chian Iurie, urmărind scopul omorului acestuia cu o deosebită cruzime, i-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele peste tot corpul un timp îndelungat de aproximativ două ore. Acționînd cu același scop, provocîndu-i chinuri și suferințe deosebite părții vătămate, cu o bucată de sîrmă i-au aplicat lovituri în regiunea picioarelor, coastelor și feselor. Ulterior, dezbrăcînd partea vătămată de la brîu în jos, au rupt un știulete de porumb și l-au introdus în orificiul anal cauzîndu-i acestuia, conform raportului de expertiză medico-legală nr.1647 din 21 septembrie 2013, vătămări grave periculoase

pentru viață, sub formă de traumă închisă toraco-abdominală, fractura sternului, coastei III pe stînga, ruptură de rect, traumă cranio-cerebrală închisă, echimoze, excoriații, plăgi contuze pe cap și față, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura oaselor nazale, hemoragii subarahnoidiene, hemoragii la nivelul osului hioid, excoriații și echimoze pe membrele superioare și inferioare etc, care au legătură cauzală directă cu decesul, vătămări corporale cauzate cu o deosebită cruzime, în rezultatul cărora Chian Iurie a decedat.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către avocatul S.Costin în numele inculpatului V.Tamașciuc și avocatul T.Bugaescu în numele inculpatului V.Danuța, care au solicitat:

- avocatul S.Costin, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care V.Tamașciuc să fie recunoscut vinovat și condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, pe motiv că acesta nu a avut intenția de a omorî partea vătămată, invocînd că prima instanță nu a luat în considerație motivele invocate de apărare, nu le-a dat apreciere și nu s-a expus din care motive le-a respins; învinuirea înaintată este bazată pe depozițiile inculpaților V.Danuța și V.Tamașciuc date la urmărirea penală între care sînt divergențe și care au fost înlăturate la confruntare, unde V.Tamașciuc a declarat că a dat unele declarații în defavoarea lui V.Danuța dorind să evite parțial răspunderea penală; depozițiile lui V.Tamașciuc sînt confirmate prin depozițiile martorului E.Vinețchii, care nemijlocit a văzut parțial cele întîmplute, declarațiile lui M.Chian și L.Chian urmau a fi apreciate critic, deoarece aceștia sînt rude cu partea vătămată și cointeresați în cauza dată; instanța nu a reținut declarațiile lui V.Danuța, care a declarat că deoarece Iu.Chian i-a numit pe el și V.Tamașciuc cu cuvinte necenzurate, înjosindu-i, între ei s-a inițiat o ceartă în timpul căreia V.Tamașciuc i-a aplicat acestuia cîteva lovituri, el la fel l-a lovit pe acesta, după care a plecat acasă și ce a fost mai departe nu cunoaște; procurorul nu a prezentat alte probe care ar confirma vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.2) lit.a), i), j) Cod penal, nu au fost prezentate probe în confirmarea omorului lui Iu.Chian cu premeditare și cu o deosebită cruzime, iar din declarațiile inculpatului rezultă că știuletele de porumb a fost introdus de el în orificiul anal al părții vătămate după decesul acestuia; probele au confirmat că partea vătămată de cîteva ori a fost bătută, chiar și cu o sîrmă, prin aceea că sîrma a fost folosită pentru a aplica lovituri și nu pentru a strangula partea vătămată, dovedește faptul că V.Tamașciuc nu a avut intenția directă de a-l omorî pe Iu.Chian, dar a avut loc imprudență față de deces;

- avocatul T.Bugaescu, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare a lui V.Danuța, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele infracțiunii și că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat, invocînd că prima instanță nu a luat în considerație faptul că succesorul părții vătămate M.Chian a declarat că cunoaște de la E.Vinețchii precum că ultimul la 20.09.2013 a văzut cum 2 persoane o țirau pe a treia, iar din declarațiile lui E.Vinețchii rezultă că la data de 20.09.2013 el a văzut 2 persoane care se mișcau haotic, și nu trei; potrivit declarațiilor martorului V.Bou rezultă că V.Tamașciuc i-a povestit că s-a bătut cu o persoană, dar nu i-a spus că la bătaie ar fi participat și V.Danuța; martorul V.Butucel a relatat că în noaptea cînd a fost comisă crima, în jurul orei 22.00, l-a văzut pe V.Danuța dormind în automobil care staționa în curtea casei; prima instanță neîntemeiat a respins demersul său privind audierea în calitate de martor a avocatului care anterior a apărut interesele inculpatului; probele examinate în ședința de judecată pun la îndoială rezonabilă că V.Danuța este vinovat de decesul lui Iu.Chian, deoarece acesta nu a avut intenția de a-l omorî, nu a întreprins careva acte de violență în privința acestuia, care ar fi dovedit că el urmărea scopul de a-l omorî, iar vinovat este V.Tamașciuc, care a recunoscut vina și a explicat în ce circumstanțe i-a aplicat lovituri lui Iu.Chian.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2015, au fost respinse apelurile declarate de avocații S.Costin și T.Bugaescu în numele inculpaților V.Tamașciuc și V.Danuța, ca nefondate.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

La fel, instanța a menționat că vina lui V.Tamașciuc și V.Danuța se confirmă prin următoarele probe: depozițiile inculpaților date la urmărirea penală în calitate de bănuți și învinuiți, unde ei au indicat în ce circumstanțe i-au aplicat lovituri părții vătămate, a succesorilor părții vătămate Iu.Chian și M.Chian, a martorilor L.Chian, V.Jegan, V.Bou, L.Ghenița, E.Vinețchii și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului și tabelul fotografic din 21.09.2013, de ridicare din gospodăria lui V.Bou a telefonului mobil ce îi aparținea lui Iu.Chian din 21.09.2013, de examinare a hainelor ridicate de la fața locului și tabelul fotografic din 23.09.2013, de verificare a declarațiilor lui V.Danuța și V.Tamașciuc la locul infracțiunii din 23.09.2013, de confruntare între V.Tamașciuc și V.Danuța din 03.10.2013, de confruntare între martorul V.Bou și V.Tamașciuc, V.Danuța din 28.11.2013 și 04.12.2013, de colectare a monstrelor de salivă și sânge de la V.Danuța și V.Tamașciuc din 02.10.2013, rapoartele de expertiză medico-legală și biologică și citologică nr.1647 din 21.09.2013 nr.1135, nr.1136, nr.224 din 03.10.2013 în privința lui Iu.Chian, V.Tamașciuc, V.Danuța, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpaților V.Tamașciuc și V.Danuța în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit.a), i), j) Cod penal - omorul unei persoane cu premeditate, săvârșit de două persoane, cu o deosebită cruzime.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele apelanților referitor la faptul că prima instanță a pus la baza sentinței depozițiile inculpaților date la urmărirea penală, care au fost depuse prin constrângere fizică, apreciindu-le critic, deoarece se combat prin faptul că V.Danuța și V.Tamașciuc au fost audiați în prezența avocaților, careva obiecții atît ei, cît și apărătorii acestora nu au avut, dînșii au recunoscut vina parțial și s-au căit de cele comise, declarațiile le-au dat benevol. Mai mult că, procurorul autosesizîndu-se pentru a verifica versiunea acestora referitor la faptul dacă au fost sau nu influențați la urmărirea penală, inculpații au declarat că nu li s-au încălcat drepturile și nu au fost supuși unor acte de violență.

De asemenea, instanța de apel a conchis că declarațiile inculpaților date la etapa cercetării judecătorești vin în contradicție cu cele date la urmărirea penală și cu materialele cauzei, astfel, prima instanță corect a ajuns la concluzia că calea aleasă de inculpați în ședința de judecată în ce privește schimbarea declarațiilor, a considerat-o ca un drept al lor și ca o formă de eschivare de la răspunderea penală pentru infracțiunea săvârșită.

La fel, instanța de apel a menționat că este întemeiată concluzia primei instanțe că inculpatul V.Danuța în ședința de judecată a avut ca scop de a se eschiva de la răspunderea penală, iar inculpatul V.Tamașciuc a avut drept scop protejarea verișorului său, V.Danuța, de a nu fi atras la răspundere penală, iar prin recunoașterea parțială a vinovăției, acesta a încercat de a-și ușura responsabilitatea, prin excluderea circumstanței agravante - săvârșirea infracțiunii de două persoane.

De asemenea, instanța a indicat că argumentul avocatului T.Bugaescu, precum că nu există probe ce ar demonstra vinovăția lui V.Danuța în comiterea infracțiunii imputate, nu poate fi reținut, deoarece din declarațiile inițiale ale inculpaților, a martorilor E.Vinețchii și

V.Bou, rezultă cert că omorul lui Iu.Chian a fost comis de către ambii inculpați, iar aceștia din urmă în cadrul urmăririi penale au indicat cu lux de amănunte modalitatea în care l-au bătut pe partea vătămată și ulterior l-au omorât, ceea ce demonstrează că V.Danuța se afla la fața locului la momentul comiterii omorului.

Referitor la aprecierea critică dată de prima instanță declarațiilor martorului R.Butucel, instanța de apel a menționat că aceasta este corectă, deoarece martorul a relatat că nu a dat depoziții la urmărirea penală și numai în urma unei discuții cu mama lui V.Danuța, și-a amintit că l-a văzut în acea seară pe acesta în automobil, ascultând muzică, iar V.Danuța urma din start să-și folosească alibi-ul său și versiunea dată să fie verificată la urmărirea penală.

Instanța de apel a conchis de a respinge, ca neîntemeiate, argumentele avocatului S.Costin, privind lipsa înțelegerii prealabile între inculpați la săvârșirea omorului părții vătămate și recalificarea acțiunilor lui V.Tamașciuc în prevederile art.151 alin.(4) Cod penal, pe motiv că de la începutul conflictului și pînă la decesul lui Iu.Chian, inculpații au avut nenumărate ocazii să meargă acasă și să înceteze violența, însă ei pe parcursul a două ore continuu au aplicat lovituri părții vătămate.

Neîntemeiat a considerat instanța și argumentele avocatului precum că, V.Tamașciuc nu conștientiza consecințele acțiunilor sale și nu a avut intenția directă față de decesul părții vătămate, deoarece, conform raportului de expertiză medico-legală, moartea lui Iu.Chian a survenit în rezultatul șocului hemoragic și traumatic cauzat de trauma toracelui și abdomenului, fiind stabilite o mulțime de traume, excoriații, plăgi, hemoragii etc, starea în care acesta se afla după aplicarea loviturilor de către inculpați fiind probată prin tabelul fotografic, iar prin aplicarea loviturilor pe parcursul a două ore și cauzarea traumelor de o astfel de gravitate, este imposibil să nu conștientizezi posibilitatea survenirii decesului persoanei.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, afirmațiile avocatului în ce privește recalificarea acțiunilor inculpatului V.Tamașciuc nu pot fi reținute, deoarece, ținînd cont de intensitatea, numărul și repetabilitatea loviturilor aplicate cu mâinile, picioarele, cu sîrma și introducerea știuletelui de porumb în orificiul anal, rezultă că omorul părții vătămate a fost săvîrșit de către inculpați cu intenție directă, cu o deosebită cruzime, provocîndu-i victimei dureri insuportabile, adică suferințele victimei au fost prelungite în timp, cu tendința conștientă de a-i cauza victimei dureri și suferințe cu intensitate mult mai mare, aceștia au intenționat să-l lipsească ilegal pe Iu.Chian de viață nu oricum, dar într-o manieră care să-i cauzeze celui din urmă dureri și suferințe, fapt constatat de raportul de expertiză medico-legală.

Astfel, reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a constatat că inculpații V.Danuța și V.Tamașciuc au săvîrșit intenționat fapta social periculoasă de omor a lui Iu.Chian, apreciind critic afirmațiile apelanților, precum că știuletele de porumb a fost utilizat după decesul victimei, deoarece din declarațiile inițiale ale acestora rezultă că la momentul respectiv victima era încă în viață și striga de durere.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana inculpaților, precum și de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestora, și anume că au comis o infracțiune deosebit de gravă, de faptul că aceasta a fost săvîrșită cu o deosebită cruzime asupra unei persoane, despre care erau la curent că este în stare de neputință, considerînd că corijarea și reeducarea lor poate avea loc doar în condițiile izolării acestora de societate.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești au declarat recursuri ordinare avocatul V.Gromovenco în numele inculpatului V.Danuța și inculpatul V.Tamașciuc, care au solicitat:

- avocatul V.Gromovenco care, invocînd temeurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, casarea acestora și pronunțarea unei hotărîri de achitare a lui V.Danuța, pe motiv că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; instanțele au apreciat incorect argumentele părții apărării și nu au apreciat multelateral și obiectiv probele administrate, care în cumul dovedesc cu certitudine nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii înscrinate; instanțele și-a întemeiat hotărîrile numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată, însă conform art.389 alin.(2) Cod de procedură penală sentința de condamnare nu poate fi bazată doar pe presupuneri; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor expuse în apelul avocatului și probele care dovedesc nevinovăția inculpatului, și anume asupra declarațiilor inculpatului V.Tamașciuc, a martorilor V.Butucel și E.Vinețchii, astfel toate probele examinate de instanțele de judecată pun sub îndoială rezonabilă vinovăția lui V.Danuța în comiterea omorului părții vătămate Iu.Chian;

- avocatul S.Costin în numele inculpatului V.Tamașciuc care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile acestuia să fie reîncadrate în prevederile art.151 alin.(4) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în limita minimă prevăzută de sancțiunea acestei norme penale, pe motiv că hotărîrile judecătorești sînt neîntemeiate și nelegitime; instanțele de judecată nu au luat în considerație motivele invocate de apărare, nu au dat o apreciere corectă probelor cauzei; învinuirea este bazată doar pe depozițiile date la urmărirea penală, care sînt contradictorii, fiind înlăturate la confruntare, unde inculpatul a recunoscut că a dat unele declarații în defavoarea lui V.Danuța dorind să evite parțial răspunderea penală; un singur martor care a văzut parțial cele întîmplate este E.Vinețchii, care și confirmă depozițiile lui V.Tamașciuc, alți martori care ar fi văzut bătaia nu sînt; la stabilirea pedepsei instanța a reținut ca circumstanță agravantă săvîrșirea infracțiunii în orice formă de participație, contrar prevederilor art.77 Cod penal; instanța de apel greșit a admis acțiunea civilă și a încasat de la inculpați prejudiciul moral, deoarece inculpatul nu a fost recunoscut în calitate de parte civilmentă responsabilă și nu i s-a înmînat informația în scris despre drepturile și obligațiile ei prevăzute de art.74 Cod de procedură penală.

6. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursurilor, Colegiul penal consideră că recursurile ordinare declarate de avocatul V.Gromovenco în numele inculpatului V.Danuța și avocatul S.Costin în numele inculpatului V.Tamașciuc urmează a fi admise din următoarele considerente.

Drept temeiuri de casare a deciziei instanței de apel avocatul V.Gromovenco în numele inculpatului V.Danuța și avocatul S.Costin în numele inculpatului V.Tamașciuc, au invocat prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursurile declarate, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor.

După cum rezultă din conținutul recursurilor, autorii acestora nu sînt de acord cu condamnarea lui V.Danuța și V.Tamașciuc în baza art.145 alin.(2) lit.a), i), j) Cod penal, considerînd că fapta nu a fost săvîrșită de ultimii și că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția lor în săvîrșirea infracțiunii imputate.

La acest capitol, Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele

prezentate de părți, a audiat inculpații V.Danuța și V.Tamașciuc, succesorii părții vătămate Iu.Chian și M.Chian, martorii L.Chian, V.Jegan, V.Bou, L.Ghenița, E.Vinețchii, a cercetat actele cauzei, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția și condamnarea inculpaților V.Țamașciuc și V.Danuța în baza art.145 alin.(2) lit.a), i), j) Cod penal.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expuse mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras avînd în vedere depozițiile inculpaților date la urmărirea penală, a martorilor L.Chian, V.Jegan, V.Bou, L.Ghenița, E.Vinețchii și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului și tabelul fotografic din 21.09.2013, de ridicare din gospodăria lui V.Bou a telefonului mobil ce îi aparținea lui Iu.Chian din 21.09.2013, de examinare a hainelor ridicate de la fața locului și tabelul fotografic din 23.09.2013, de verificare a declarațiilor lui V.Danuța și V.Tamașciuc la locul infracțiunii din 23.09.2013, de confruntare între V.Tamașciuc și V.Danuța din 03.10.2013, de confruntare între martorul V.Bou și V.Tamașciuc, V.Danuța din 28.11.2013 și 04.12.2013, de colectare a monstrelor de salivă și sînge de la V.Danuța și V.Tamașciuc din 02.10.2013, rapoartele de expertiză medico-legală și biologică și citologică nr.1647 din 21.09.2013 nr.1135, nr.1136, nr.224 din 03.10.2013, care sînt descrise detaliat în descriptivul deciziei instanței de apel (f.d.65-98 v.3), probe care corect au fost apreciate de instanță și nu trezesc careva dubii.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui V.Danuța și V.Tamașciuc, inclusiv vinovăția acestora, după cum rezultă din sentința primei instanțe și decizia instanței de apel, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Afirmațiile recurenților, precum că instanțele de judecată incorect au apreciat probele cauzei punîndu-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursurilor, deoarece, ca probe, acestea sînt adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de două instanțe de judecată.

Totodată, Colegiul penal ține să enunțe că argumentele invocate de avocatul V.Gromovenco privind adoptarea unei hotărîri de achitare a lui V.Danuța, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii ori că fapta nu a fost săvîrșită de acesta, constituie în sine un dezacord cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar și nu poate servi drept temei de rejudecare a cauzei și casare a unei hotărîri judecătorești definitive. Mai mult, temeiurile invocate de recurent cu referire la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile lui V.Danuța, se combat prin materialele cauzei, și anume prin declarațiile inculpaților date la urmărirea penală, unde aceștia au indicat amănunțit modalitatea și împrejurările în care au maltratat partea vătămată și ulterior au omorît-o, și ale martorilor E.Vinețchii și V.Bou, care au confirmat cert că inculpatul V.Danuța a fost la fața locului și a comis împreună cu V.Tamașciuc omorul părții vătămate, care în totalitatea lor resping argumentele apărării că inculpatul V.Danuța nu ar fi săvîrșit infracțiunea imputată.

De asemenea, lipsit de temei este și argumentul recurentului, precum că acțiunile inculpatului V.Tamașciuc urmau a fi corect reîncadrate din prevederile art.145 alin.(2) lit.a), i), j) în cele ale art.151 alin.(4) Cod penal, deoarece V.Tamașciuc nu conștientiza consecințele acțiunilor sale și nu a avut intenția directă de a omorî partea vătămată.

La acest capitol, Colegiul penal reține că, prima instanță, cât și instanța de apel au stabilit circumstanțele în care au acționat inculpații și corect au ajuns la concluzia că aceștia au săvârșit infracțiunea cu intenție directă, reieșind din faptul că timp de două ore au maltratat partea vătămată, de intensitatea, numărul și repetabilitatea loviturilor aplicate acestuia cu mâinile și picioarele, cu o sîrmă, ulterior introducînd un știulete de porumb în orificiul anal, care au provocat decesul victimei, astfel acțiunile lui V.Danuța și V.Tamașciuc formează componentă de omor cu premeditare, săvârșit cu o deosebită cruzime.

Deosebita cruzime exercitată asupra lui Iu.Chian, rezultă și din suferințele părții vătămate, cînd acestea inutil au fost intense și prelungite în timp, partea vătămată simțind durerile fizice și morale de o intensitate mult mai mare, suferințe deosebit de chinuitoare în procesul lipsirii lui de viață, prin cauzarea multiplelor vătămări corporale menționate mai sus, și care a fost exercitată pînă la consumarea omorului.

Argumentele apărării ce țin de admiterea acțiunii civile, nu pot fi reținute, deoarece succesorul părții vătămate a înaintat acțiunea civilă în cadrul cercetării judecătorești, care a fost adusă la cunoștința inculpaților și avocaților, fiind pusă în discuție în ședința de judecată din 25.03.2014, asupra căreia aceștia nu au avut obiecții, iar inculpații nu au negat cauzarea prejudiciului, nefiind de acord doar cu cuantumul solicitat de succesorul părții vătămate (f.d.44, 83, 93-94 v.2).

Totodată, Colegiul penal constată că instanțele de fond, ținînd seama de principiile de individualizare a pedepsei, precum și de persoana inculpaților, corect au ajuns la concluzia că corectarea lor este posibilă doar în condițiile izolării de societate, care va contribui efectiv la corijarea și reeducarea acestora.

În același timp, Colegiul constată că în cauză se evidențiază temeiul pentru recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece hotărîrile pronunțate în latura pedepsei nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, conform art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Reieșind din materialele cauzei, în seama inculpaților V.Tamașciuc s-a reținut circumstanțele agravante - *săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată, săvîrșirea infracțiunii prin orice formă de participație*, iar în seama lui V.Danuța - *săvîrșirea infracțiunii prin orice formă de participație*.

Colegiul constată că la stabilirea pedepsei, prima instanță a motivat cuantumul ei prin prezența acestor circumstanțe agravante, care au fost menținute și de instanța de apel.

Însă, după cum rezultă din textul rechizitoriului, organul de urmărire penală nu i-a reținut în seama lui V.Tamașciuc și V.Danuța aceste circumstanțe agravante.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că instanțele de fond incorect au reținut în sarcina inculpaților circumstanțele agravante „*săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată, prin orice formă de participație*”, prevăzute de art.77 alin.(1) lit.a), c) Cod penal, ca prezente în cauză, de care inculpații V.Tamașciuc și V.Danuța nu au fost învinuiți prin rechizitoriu. Astfel, prima instanță a comis o eroare de drept depășind volumul învinuirii, iar instanța de apel nu a corectat eroarea dată.

În atare situație, Colegiul penal consideră necesar de a exclude circumstanțele agravante reținute în seama inculpaților de instanțele de fond – „*săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată, prin orice formă de participație*”, deoarece acestea fac parte a învinuirii și a faptelor stabilite în acțiunile inculpaților V.Tamașciuc și V.Danuța în baza art.145 alin.(2) lit.a), i), j) Cod penal, iar reieșind din prevederile art.77 alin.(2) Cod penal, în cazul în care circumstanțele menționate la alin.(1) sînt prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială în calitate de semne ale acestor componente de infracțiuni, ele nu pot fi concomitent considerate drept circumstanțe agravante.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul și stabilind prezența temeiului prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, urmează să caseze hotărârile instanțelor de fond, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația inculpatului.

Reieșind din cele expuse, eroarea comisă de instanțele de fond urmează a fi lichidată de către instanța de recurs, din care motive, Colegiul penal va admite din alte motive, recursurile declarate de avocați în numele inculpaților, în latura penală, pronunțând o nouă hotărâre în privința acestora, prin care va redoza pedeapsa stabilită inculpaților.

7. În conformitate cu prevederile art.434, art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de avocatul Gromovenco Vladimir în numele inculpatului Danuța Victor și de avocatul Costin Serghei în numele inculpatului Tamașciuc Vasile, din alte motive, casează parțial, în latura penală, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2015 și sentința Judecătoriei Bender din 28 mai 2014 în privința lui Danuța Victor și Tamașciuc Vasile, rejudecă cauza și pronunță în această parte o nouă hotărâre, după cum urmează:

Tamașciuc Vasile se consideră condamnat în baza art.145 alin.(2) lit.a), i), j) Cod penal și, cu aplicarea prevederilor art.82 Cod penal, i se stabilește pedeapsa de 17 (șaptesprezece) ani și 8 (opt) luni închisoare.

În temeiul art.85 Cod penal, la pedeapsa aplicată i se adaugă total pedeapsa neexecutată fixată prin sentința Judecătoriei Hîncești din 21 august 2013, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 17 (șaptesprezece) ani și 10 (zece) luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

Danuța Victor se consideră condamnat în baza art.145 alin.(2) lit.a), i), j) Cod penal și i se stabilește pedeapsa de 18 (optsprezece) ani și 10 (zece) luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei lui Tamașciuc Vasile și Danuța Victor li se calculează din 16 iunie 2015, cu deducerea duratei pedepsei executate de ei de la 21 septembrie 2013 până la 15 iunie 2015, inclusiv.

Celelalte dispoziții ale hotărârilor atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 10 iulie 2015.

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Ion Guzun